

Oppbrudd

AVISA TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND / UNIV. I OSLO 9. ÅRG.-1974

De som har fulgt med i debatten på venstresida den siste tida, har lagt merke til at SV når anledningen byr seg framstiller seg sjøl som det »organisatoriske uttrykket» for oppsvinget i arbeiderklassens kamp. Dette »organisatoriske uttrykket» har et viktig særtrekk: Det mangler politikk og strategi for hva det skal foreta seg. Derfor skal alle muligheter brukes til å utvikle den politikken som venstresida så sår trenger...», — også DNS. Slik overfører SV-lederne sitt teoretiske og strategiske tussmørke på hele venstresida.

SVs hovedgrunn til å stille i DNS er å skulle »utvikle politikk» for venstresida — dvs. for SV. At det trengs, er det liten tvil om, men det er urettferdig for oss andre progressive å okkupere DNS et helt semester for dette formålet. Det fins folk på venstresida som har strategi og politikk allerede i dag.

Den politikken som skal »utvikles» framstilles som noe svært så skjellsettende og nytt — noe helt nytt i norsk sosialisme. Samlinga i SV skal liksom forløse skjulte teoretiske og strategiske krefter i Chateau Neuf... Vi marxist-leninister trur ikke det nye strategiske SV-brygget vil bety noe grunnleggende nytt i verken norsk eller internasjonal sosialisme. Når du blander SF, NKP, AIK og enkelte partiløse elementer, blir ikke suppa noen trylledrikk, akkurat. Det blir ei blanding av venstre-sosialdemokratisk og moderne-revisjonistiske ideologi der de mest krydrete bitene vil prege smaken.

eller et »bedre system» enn kapitalismen. Alt dette er klassisk reformistiske synsmåter.

For det tredje: Kampen for sosialismen går ikke gjennom *klassekamp* for SV-lederne. En drøy påstand? Iallfall er ikke ordet *klassekamp* nevnt en eneste gang i plattform! I stedet reduseres kampen for sosialismen til »kamp for frigjøring av det enkelte menneske». SV-lederne ser ikke kampen for sosialismen som en kamp mellom klasser men som en kamp mot produksjonsforhold og for frigjøring av »de enkelte mennesker» fra »systemet». Det er ikke det spor tilfeldig at ordet *klassekamp* ikke finnes i SV-plattform!

For det fjerde: SV-lederne ser ikke at kampen for sosialismen går gjennom folkets kamp for den politiske makta, for statsmakta.

Marxister har alltid slått fast at det mellom kapitalisme og kommunisme bare kan være en stat — *proletariatets diktatur*. Arbeiderklassen må gjøre revolusjon, knuse det borgerlige statsapparatet, og opprette sin egen stat: Proletariatets diktatur. Noen annen vei til sosialismen finnes ikke.

Det er ikke det spor tilfeldig at ordene *revolusjon, stat, proletariatets diktatur* ikke finnes i SV-plattform!

GI KEISEREN DET KEISERENS ER' OG ARBEIDERKLASSEN DET DENS ER, SÅ BLIR DET SOSIALISME

La oss se litt på hvordan SV-lederne forestiller seg sosialismen: »Under sosialismen blir arbeiderklassen den ledende sosiale kraft. Den får den posisjon i samfunnet som dens styrke tilsvarer...» (SV-programmet i DNS):

Forts. baksida....

ENHET gjennom KAMP

»Enhet gjennom kamp — ikke på styrerommet». Slik lyder det radikale slagordet til SV. Marxist-leninister ser på folks praksis før vi tar det de sier for god fisk. Alt for mange prater om sosialisme, — og lar det bli med pratet.

Den som vil undersøke saka sjøl, finner raskt ut: SV har satt frase-radikalismen i høysetet denne våren. Når de sier »enhet gjennom kamp» og så godtar Aspengren og »støtt LO»-parola (som de sjøl mente avpolitiserer 1.mai-dagen), — ja, da har vi prinsippløsheten i destillert og rein form.

RØD FRONT VIL HA BÅDE ENHET OG KAMP

»Rød Front vil ha flat enhet» sier SV. Sludder og vås!

Vår holdning er denne: Klassekampen krever av oss at vi legger kreftene sammen, at alle som lar seg forene blir forent i kampen mot fienden. Seieren i EEC-kampen ville vært umulig uten at vi hadde fulgt en slik politikk. Men for å føre en effektiv kamp, for å oppnå større enhet og løse de problemer som stadig oppstår, — må vi hele tida føre en kamp *inn*for enheten. Det oppstår alltid ulike ideer om hvordan vi skal slåss. Noen vil føre kampen på avveie, andre vil stålsette kampen. Gjennom kritikk og diskusjon må nettopp de dårlige og feilaktige ideene bekjempes slik at de riktige skal vinne fram. Uten både enhet og kamp, vil fronten forfalle.

Men de »prinsippfaste» blir fra seg straks de får kritikk for sine egne ideer og handlinger: »Dere bryter enheten, dere bryter enheten!» er refrenget da.

I DNS ønsker vi enhet med SV — ikke fordi vi synes særlig om de geleaktige »prinsippene» de har lagt for dagen i 1.mai-arbeidet, men fordi SV på endel andre saker har eller kan komme til å ta riktige standpunkt, og derfor kan være med på å gjøre DNS til et redskap i klassekampen.

IKKE GJEM UNNA VIKTIGE MOTSIGELSER!

Vi mener SVs (mange) linjer for viktige politiske spørsmål aldri vil lede oss fram til revolusjonen og et sosialistisk samfunn. Det gjelder

Forts. baksida...

REFORMISTER i DNS

En forsmak på denne nye suppa er preparert spesielt for valget i DNS dette semesteret. Vi har granska smaksprøven, og finner ikke å kunne anbefale den som åndelig næring i et halvår. La oss begynne med denne påstanden: SV-programmet er et reformistisk program, og dertil et temmelig talentløst teoretisk oppkok av alt som er kjent og kjært i reformistisk tradisjon. Vi skal her gå gjennom det grovste av de reformistiske feila i dette programmet.

HVEM SKAL VI SLÅSS MOT?

For det første: SV-lederens verdensbilde: »Det kapitalistiske Norge er et samfunn der stadig færre har den politiske og økonomiske makta: Arbeiderklassens slit og arbeid gjennom generasjoner har skapt et enormt sosialt overskudd, men klassen er ennå uten innflytelse over sine arbeidsplasser og disponeringa av produksjonsresultatet...» (SV-programmet i DNS).

Problemet i Norge er etter SV-ledernes mening at »stadig færre» har den politiske og økonomiske makta. Men hvem er disse »stadig færre» makthaverne? Se, se: Det sier programmet overhodet ingen ting om. Er det byråkratene? Er det teknokratene? Er det grunneierklassen? Er det DNA/LO-toppen? Eller er det monopolkapitalen slik vi marxist-leninister hevder?

For SV-programmforfatterne strekker ikke erkjennelsen av det monopolkapitalistiske klasse-diktaturet seg lenger enn til at »stadig færre» hersker! En tilfeldig-

het? Nei, det er det ikke. I hele SV-programmet fins ikke ordet monopolkapital overhodet. SV-programmet slår ikke fast hvem som hersker i Norge, hvem som er folkets fiende i kampen!

FORSKJELLIGE »SYSTEMER» OG MANGEL PÅ KLASSEKAMP

La oss se på hvordan kampen mot de »stadig færre» skal føres:

»Opp mot det kapitalistiske systemet har sosialister stilt et alternativ — sosialismen. Kampen for sosialismen blir en kamp mot de kapitalistiske produksjonsforhold — for avskaffelse av den private eiendomsretten til produksjonsmidlene og for en kollektiv råderett over dem. Kampen for sosialismen er også en kamp for frigjøring av de enkelte mennesker som under det kapitalistiske systemet undertrykkes ideologisk, sosialt, økonomisk og seksuelt...» (SV-programmet, vår uth).

Her er det flere ting å merke seg. For det første: Kapitalismen oppfattes som et »system» — ikke et klassediktatur utøvd av monopolkapitalen. Det er »systemet», — ikke monopolkapitalen, — som undertrykker og utbytter, mener SV-lederne. Slik tildekkes klassekarakteren av monopolkapitalens diktatur av snakk om »systemet».

For det andre: Sosialismen oppfattes av SV-lederne som et »alternativ» som sosialister har stilt opp mot det kapitalistiske systemet — dvs. et alternativt system. Dermed frarøves sosialismen ethvert klasseinnhold og reduseres til en »bedre ide»

1. mai: TO LINJER-TO TOG

STEM RØD FRONT

ENHET... (forts.)

synet på stortinget, på militærapparatet og staten, overgangen til sosialismen, proletariats diktatur osv. Men gjennom kritikk og teoretisk diskusjon kan vi oppnå breiere og mer slagkraftig enhet i dagsskampen, og spre en riktig forståelse for den langsiktige kampen. Vi er 100 % for diskusjoner som fører klassekampen framover og vi MÅ reise diskusjon om Sovjet og sosialimperialismen. Her nytter det ikke å mumle ett og annet om motsigelser og så la spørsmålet LIGGE URØRT.

Vi må slå ihjel forsøkene på «teoretisk» begrunnelse for at Bratteli og Aspengren hører til arbeiderklassen, og vi må gå imot revidering av marxismen i forbindelse med kvinnekampen.

En viktig diskusjon er spørsmålet om arbeiderklassens organisering. Vi vet vi MÅ ha et parti av leninistisk type, — all erfaring viser dette. Vi vil gjerne diskutere hvorfor og sette det opp mot f.eks. «massepartiet» a la Rosa Luxembourg.

Slike og andre diskusjoner vil vi ta opp, det samme vil medlemmene våre i Rød Front gå inn for i DNS. Bli med på dette SV, — ikke glem unna de viktige motsigelsene!

Ekte marxistisk forståelse kommer ikke rekende på en fjøl. Vi må studere historia, andres erfaringer og gjøre våre egne. Det er slik vi har utarbeida en klasseanalyse av det norske samfunnet, prinsippene våre for enhetsarbeid, for organiseringa av et masseforbund for studenter osv.

Vi tviler sterkt på at dette er metoden SV vil bruke, og vi tror at det teoretiske utbytte av et «SV i DNS» ikke blir synderlig stort.

ENHET PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN I DNS! FOR KAMERATSLIGE DISKUSJONER! STEM RØD FRONT!

REFORMISTER... (forts.)

Hvilken skamløs reformisme! Hva vil det si at arbeiderklassen blir den «ledende sosiale kraft»? Jo, det vil si at «den får den posisjon i samfunnet som dens betydning og styrke tilsvarer!» Her har vi kjernen i problemet, slik SV-lederne ser det: Arbeiderklassen har ikke «den posisjon som tilkommer den! Arbeiderklassen utgjør 70% og skulle sjølsagt ha 70% av makta (forhåpentligvis fortsatt med SV som «organisatorisk uttrykk»), tenker SV-lederne! Så kan borgerskapet og monopolkapitalen få den plass som «tilkommer dem», ikke sant!

I dette pluralistiske flertallsparadiset er det ikke plass for klassekamp, for noe diktatur eller styggedom, det skjønner vi alle. Gi keiseren det keiserens er, og arbeiderklassen det dens er, så blir det sosialisme.

I SVs verdensbilde finnes det temmelig konsekvent ingen herskende klasse, ingen stat, ingen våpenmakt, ingen klassekamp. Det fins bare gode og dårlige «system» og «sosiale krefter», som kjemper mot «produksjonsforhold» og for «posisjon»

Et slikt verdensbilde er sosiologisk snusfornuft, og kan ikke med noen anstendighet kalles marxistisk. Heller ikke er det revolusjonært. Og det kan vel reises en del tvil om gehalten i sosialismen i det også.

SV-plattformen er et reformistisk oppkok der alle revolusjonære og marxistiske forestillinger mangler. Det er ikke en gang fraseradikalt.

SF-PROGRAMMET EN REFORMISTISK AVGRENSNING MOT VENSTRE

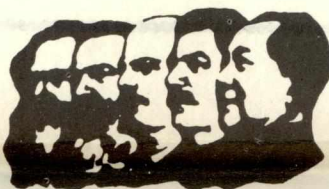
Noen vil kanskje innvende: Dette er ikke et partiprogram. SV har ikke ennå utarbeidet noen strategi. Programmet må gi rom for såvel revolusjonære som reformister og

revisjonister. Det er viktig at plattformen er sosialistisk.

Til det vil vi svare: Riktignok er dette ikke noe ferdig partiprogram, men det er plattformen til ei gruppe som finner for godt å stille til valg aleine mot alle andre på venstresida. Vi må da naturlig oppfatte dette programmet som et uttrykk for hva som skiller dem så meget fra oss at de ikke kan stille sammen med oss revolusjonære. Et program som systematisk luker vekk alle marxistiske begreper og forestillinger, og systematisk luker vekk alle marxistiske begreper og forestillinger, og i stedet doserer en uklar «sosialisme» har alltid vært reformismens spesielle varemerke i arbeiderbevegelsen. Det er slik reformismens fanebærere — Bernstein til Bratteli — har dekt seg bak et «rødt» og «sosialistisk» fikenblad.

Rød Front-programmet må vurderes på en helt annen måte enn et SV-programm, (eller for den saks skyld et eventuelt AKP-program). Rød Front-programmet er et minimumsprogram som angir rammen for frontens avgrensning. Innen denne rammen kan ulike oppfatninger finnes. SV-programmet, derimot, er en reformistisk avgrensning mot venstre ikledd høye skrå om «sosialisme». En sosialisme som riktignok skal skapes i neste semester.

Plattformen til SV i DNS viser at samrøring av SF og NKP ikke gir de vises stein — og langt mindre noen revolusjonær sosialisme. Hvor kommer de riktige tankene fra? De kommer fra praksis, og ikke fra SF og NKP.

Venstresida splitta — REAKSJONEN FRAM

I mange år var Historisk Filosofisk fakultet en bastion for de reaksjonære på universitetet. De hadde lenge nesten samtlige representanter både på Studenttinget, i NSU og i Filologisk Studentlag. I disse organene førte de i sak etter sak ut sin studentfiendtlige, reaksjonære politikk. En viktig årsak til at de fikk herje fritt som de gjorde var at det på fakultetet var en svak og splitta venstre side. Gjennom bl.a. EEC-kampen blei høyresida klart svekka og venstresida styrka, og for 4 sem. siden kunne Sosialistisk front, Rød demokratisk front og uavhengige samla stille til valg, og DKSF/DSM blei grundig slått. De erfaringene vi dengang gjorde skulle vi tru var så positive at det ikke var noen grunn til å gi slipp på dem. Men dengang ei. Ved årets valg var det svært vanskelig å oppnå enhet med SV.

De ville stille aleine. De politiske argumentene som blei brukt var så

svake at vi våger påstanden om at det var utelukkende parti-sjåvinistiske årsaker.

Denne holdninga førte til en klar svekkelse av hele venstresidas valgkamp, og det førte til at DKSF/DSM fikk en markert framgang (de gjenerobra bl.a. flertallet i fil. stud. utv., et organ som de før, med stort hell, har nytta til sabotasje av studentenes kamp)

SV i DNS sier at en av grunnene til at de stiller i Oslo er at de reaksjonære ikke stiller, og de viser til at de samarbeider i Trondheim. Dette argumentet kommer i et merkelig lys når vi ser hva som skjedde på HF. De reaksjonære stiller, SV saboterer enheten og hvem er det som tjener på det? Ingen andre enn klassefienden.

Derfor: Enhet i kampen mot klassefienden på universitetet. **STEM RØD FRONT!**

KJØP

«HVA MÅ GJØRES?»

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund

Bli med på SOMMERLEIR!

God tradisjon

I sommerferien blir studentene spredd for alle vinder — men det er i dagens situasjon uholdbart å ta 3 måneders ferie fra politikken. Hvordan kan progressive studenter best sørge for å møte høstsemesteret samla og velforberedt?

Det beste middel for å holde koken er å delta på sommerleir vår.

arrangert av Norges Kommunistiske Studentforbund. Sommerleirene er myntet på ml-bevegelsens medlemmer og sympatisører. NKS legger stor vekt på å få bevegelsens venner med på leir. Dette er den beste muligheten for å bli skikkelig kjent med ml-bevegelsen, og for å ta del i diskusjonene om politikken vår.

Sommerleirene er en meget god tradisjon for ml-bevegelsen. Så lenge bevegelsen har eksistert, har sommerleirene vært av avgjørende betydning for konsolidering og utvikling av en riktig politikk. Eksempler på dette er de grundige diskusjonene som i 1971 førte til avvisning av Hovden-guppas venstreavvik i EEC-kampen, i 1972 ble grunnlaget for en seierrik EEC-innsjutt lagt på sommerleirer, og i fjor sommer tok Studentforbundet form på sommerleirdiskusjonene.

Situasjonen nå viser klart hvor viktig det er å stå parat til harde motaksjoner mot statens og monopolkapitalens framstøt. Stikkord er oljemeldinga og utdanningspolitikken. Det er lett å spå at kampen mot regjeringas folkefiendtlige oljepolitikk blir ei sentral oppgave for alle progressive i tida

som kommer. Og på våre egne arbeidsplasser — Universitet og skoler — må vi forberede oss på kvasse tiltak mot Statens raseringspolitikk.

Disse temaene vil stå sentralt i diskusjonene på årete sommerleirer. Jo flere som deltar, jo bedre diskusjoner og større slagkraft når høsten kommer.

Hvorfor studentleirer?

AKP(m-l) og Rød Ungdom arrangerer også sommerleirer. Grunnen til at NKS i år arrangerer sine egne, er det store behovet vi har for å gjennomdiskutere vår egen situasjon, og for å stå best mulig rustet til å drive framover interessekampen på lærerstedene. Det er full høve til å delta på andre ml-organisasjoners leirer, disse vil i stor grad bli arrangert parallelt med NKS-leirene.

Noen vil spørre: Er det bare politikk og gravalvor med denne ml-bevegelsen? Til og med i sommerferien?

Det er det sjølsagt ikke. Sommerleirene er ferie, men ferie med innhold. En behøver ikke frykte 16 timers ordskeifte i døgnet og sengetid klokka 9. Det er fast skikk å avsette rikelig tid til kultur og idrett, bading og generell av-stressing. Det er også her politisk gevinst å hente — f.eks. har de siste åras sommerleirer gitt viktige gjennombrudd for såvel massekultur som masseidrett.

Alle de fire NKS-leirene går av stabelen i august (se påmeldings-slippen).

Samlet leiravgift er 200 kroner.

Sympatiserer du med kommunistenes politikk?

Har du lyst til å bli bedre kjent med og være med på å utvikle denne politikken?

Kan du tenke deg ei lærerik ferieuke med kameratslig og kollektiv livsstil?

Da bør du bli med på sommerleir! Meld deg på snarest.

Vel mott — ha en rød sommer!

Jeg melder meg på NKS' sommerleir på:

- ☐ Tromøya 11. — 18. august
- ☐ Herdla (Vestlandet) 4. — 11. august
- ☐ Trøndelag 11. — 18. august
- ☐ Nord-Norge 4. — 11. august

Navn Adresse

Påmeldingsavgift på 40 kroner betales postgiro 223 1157.

Påmelding sendes OPPBRUDD, Postboks 115, Blindern, OSLO 1.

OPPBRUDD

ADRESSE: BOKS 115, BLINDERN, OSLO 3.

Ansvarlig red. : Ole P. Juoskås

Ingen sommerleir uten en aksjonsdag av et eller slag. Bildet er fra Brandbu fjor, da leirdeltakerne hjalp en bonde men høyonna.